

ΟΜΙΛΙΑ
ΤΗΣ Α.Θ.ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΑΚΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΙΝ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙ ΑΙΩΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ
(2 Οκτωβρίου 2015)

Τερώτατε Μητροπολίτα Θεσσαλονίκης κύριε Άνθιμε,
Τερώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἄγιοι ἀδελφοί,
Ἐντιμότητα κύριε Ἀθανάσιε Σαββάκη, Πρόεδρε τοῦ Συνδέσμου
Βιομηχάνων Βορείου Ἑλλάδος,
Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Χαιρόμεθα, διότι παρέχεται εἰς ἡμᾶς σήμερον ἡ δυνατότης ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων Βορείου Ἑλλάδος καὶ ἐκφράσεως τῶν πρὸς αὐτοὺς συγχαρητηρίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς ἡμετέρας Μετριότητος προσωπικῶς, ἐπ' ἀφορμῇ τῆς ἐπετείου συμπληρώσεως ἑκατὸν ἐτῶν λειτουργίας καὶ προσφορᾶς αὐτοῦ πρὸς τὴν κοινωνίαν τῆς Θεσσαλονίκης, τῆς Μακεδονίας, τῆς Βορείου καὶ ὀλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ παγκοσμίου ἐπιπέδου, κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας.

Κατὰ τὴν σημαντικὴν καὶ ἱστορικὴν ταύτην στιγμὴν τοῦ Συνδέσμου σας, ἐποιήσατε εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, «τὸν ὀφθαλμὸν τῆς οἰκουμένης», ἀγαπητὲ κύριε Πρόεδρε, τὴν τιμὴν τῆς προσκλήσεως καὶ εὐλογίας ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἐπετειακοῦ δείπνου τούτου, διὰ τὴν ὁποίαν πρόσκλησιν καὶ ἐκφράζομεν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας ἡμῶν προσωπικῶς καὶ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, εὐλογημένα πνευματικὰ τέκνα τῆς ὁποίας εἴσθε καὶ σεῖς οἱ βιομήχανοι, ὡς συνεργοὶ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς εὐζωΐας τῶν πιστῶν.

Ἦλθομεν, λοιπόν, ἐνταῦθα διὰ νὰ τιμήσωμεν τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν ἀκριβῶς, οἱ ἐννέα σημαντικοὶ βιομήχανοι τῆς Θεσσαλονίκης, οἱ ὅποιοι διεκρίνοντο διὰ τὴν προσήλωσίν των εἰς τὰ πάτρια, ἀπεφάσισαν τὴν ἴδρυσιν τοῦ «Συνδέσμου Βιομηχάνων Μακεδονίας», μετεξέλιξις τοῦ ὁποίου τυγχάνει ὁ σημερινός «Σύνδεσμος Βιομηχάνων Βορείου Ἑλλάδος», μὲ σκοπὸν καὶ στόχον τὴν ὑποστήριξιν τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας τῆς μόλις τότε ἐνταχθείσης εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς Ἑλλάδος πολυφιλήτου Θεσσαλονίκης καὶ ὀλοκλήρου τῆς Μακεδονίας, διακρινομένης διὰ τὸ φιλοπρόοδον καὶ τὸ φίλεργον τῶν κατοίκων της.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Βιομηχάνων Βορείου Ἑλλάδος ὑπῆρξεν, ἐν πρώτοις, καρπὸς ἐνότητος, διότι τὰ τότε μέλη αὐτοῦ εἶχον κατανοήσει καὶ ἐμπειρικῶς βιώσει ὅτι διὰ νὰ προοδεύσουν ἀτομικῶς καὶ ὡς κοινωνία πρέπει νὰ ἐνωθοῦν. Τοιοῦτοτρόπως, ἀποστέλλουν σήμερον ἓνα σημαντικόν μήνυμα εἰς ἡμᾶς ὅλους ὅπου καὶ ἂν διακονῶμεν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν σύγχρονον κοινωνίαν μας, μαστιζομένην ὑπὸ κρίσεων ἠθικῶν, πνευματικῶν, ὑλικῶν, οἰκονομικῶν: εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἐνωθῶμεν, προκειμένου νὰ ἐπιτύχωμεν ὡς ἄτομα καὶ ὡς σύνολον, ὅπως ἠνώθησαν καὶ διηκόνησαν οἱ ἐννέα ἐκεῖνοι βιομήχανοι πρὸ ἐνὸς αἰῶνος καὶ ἐπολλαπλασιάσθησαν αὐτοὶ καὶ ἡ προσφορά των πρὸς τὴν οἰκονομίαν τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι δὲ βεβαιωμένον καὶ μεμαρτυρημένον ὅτι ἡ ἐνότης καὶ ἡ πρόταξις τοῦ κοινοῦ καλοῦ ὑπεράνω τῶν ἀτομικῶν ἐπιδιώξεων καὶ στενῶν συντεχνιακῶν συμφερόντων ἀποτελοῦν ἀπαραιτήτους προϋποθέσεις, προκειμένου νὰ ὑπάρξῃ πραγματικὴ πρόοδος καὶ ἀνάπτυξις.

Μελετῶντες καὶ ἀναπολοῦντες τὴν δραστηριότητα τοῦ Συνδέσμου σας αἰσθανόμεθα δεδικαιολογημένην ὑπερηφάνειαν διὰ τὸ ἔργον καὶ τὴν προσφορὰν του εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν εὐημερίαν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως αὐτοῦ καὶ μέχρι σήμερον.

Τὰ ἀείμνηστα μέλη αὐτοῦ βιομήχανοι μὲ ὅσα ἀγαθὰ ἐπιτεύγματα ἐπέτυχον μέσῳ τοῦ Συνδέσμου σας, κατέγραψαν ἀληθῶς χρυσοῦν σελίδα εἰς τὰ ἐπιχειρηματικὰ καὶ κοινωφελῆ δρώμενα τῆς Ἑλλαδικῆς πραγματικότητος. Αἱ προσφερθεῖσαι διαρκεῖς καὶ ποικίλαι πολύτιμοι ὑπηρεσίαι τοῦ Συνδέσμου σας πρὸς

τὸν Ἑλληνικὸν Στρατόν· ἡ συνδρομή του εἰς τὴν πρόσληψιν τῶν προσφύγων πατέρων μας τῆς εὐλογημένης Μικρασιατικῆς γῆς ὡς ἐργατῶν ὅταν κατέφθασαν εἰς Θεσσαλονίκην καταβεβλημένοι καὶ ταλαιπωρημένοι καὶ μὴ ἔχοντες «ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει»· ἡ συμβολή του εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ὡς ἐστίας πολιτισμοῦ καὶ παιδείας· ἡ συμμετοχή του εἰς τὴν καθιέρωσιν, λειτουργίαν καὶ ἀνάδειξιν τῆς Διεθνoῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης· πρὸ πάντων δὲ ἡ ἀνεκτίμητος συμβολή του εἰς τὴν ὀργάνωσιν συσσιτίων διὰ τὴν διατροφήν ἀπόρων παιδίων, κατὰ τὴν δυσχερεστάτην περίοδον τῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς, ὅταν τὰ περισσότερα ἐργοστάσια εἴτε εἶχον διακόψει τὴν λειτουργίαν των, εἴτε ὑπελειούργουν· πάντα ταῦτα εἶναι ὠρισμένα, ἐνδεικτικαὶ ἀσφαλῶς, ἐκ τῶν πτυχῶν καὶ τῶν τομέων τῶν προσφερθεισῶν πολλῶν κοινωφελῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Συνδέσμου σας, αἱ ὁποῖαι ἀνακαλοῦνται εὐφῆμως κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν εἰς τὴν μνήμην μας. Ἡμεῖς, ὡς ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἰδιαίτερος εὐχαριστοῦμεν ἐν τῷ προσώπῳ σας, κύριε Πρόεδρε, τὸν Σύνδεσμόν σας διὰ τὴν προστασίαν τοῦ ἐλθόντος εἰς τὴν «μεγάλῃ φτωχομάνα Θεσσαλονίκη» ποιμνίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τοῦ καταδιωχθέντος καὶ ἀπελαθέντος καὶ μαρτυρήσαντος ποικιλοτρόπως, κατὰ τὰς βουλὰς τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν τότε ἀρχόντων, τὰς ὁποίας «βουλὰς» μὲ τὴν βουλήν Του διεσκέδασεν ὁ Κύριος (πρβλ. Ἠσ. 8,10), χάρις καὶ εἰς τὴν ἰδικὴν σας συμβολήν, τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων Θεσσαλονίκης, ἀλλὰ κυρίως τῆς τοπικῆς ἐνταῦθα Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ὑπὸ τὰς ἀμέσους ὁδηγίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐνήργησεν ὀφειλετικῶς τὸ πρέπον.

Ἡ ἱστορικὴ αὕτη πορεία τοῦ Συνδέσμου σας καὶ ἡ εὐσημος ἐπέτειος τῆς ἑκατονταετηρίδος αὐτοῦ ἀποτελοῦν ἀσφαλῶς ἀφορμὴν διδάγματος κατὰ τὴν παροῦσαν δυσχερῆ συγκυρίαν, καὶ ἡμεῖς πάντες ἀναλογιζόμεθα ὅτι, ἀκόμη καὶ εἰς τὰς δυσκόλους ἐποχάς, ὀφείλομεν νὰ ἀγωνιζώμεθα μὲ ὑψηλὸν ὄραματισμόν, ἐλπίδα, ἦθος, συνεργατικὸν πνεῦμα, τόλμην, προσήλωσιν εἰς τὸ καθῆκον, εἰλικρίνειαν καὶ κοινωνικὴν εὐθύνην, πρὸ παντὸς δὲ μὲ ἐνότητα, παραμερίζοντες τὰ ἀτομικὰ ἡμῶν συμφέροντα, χάριν τοῦ συνολικοῦ καλοῦ.

Κατανοοῦντες τὰς ἐξαιρετικῶς ἀντιξόους οἰκονομικὰς καὶ κοινωνικὰς συνθήκας, τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει καὶ ὁ Σύνδεσμός σας σήμερον, ἀδελφοὶ βιομήχανοι, ἀπὸ τῆς ἔδρας τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας συμπαριστάμεθα προσευχητικῶς καὶ ἐγκαρδίως, εὐχόμεθα κάθε εὐλογίαν, φωτισμὸν καὶ ἐνίσχυσιν παρὰ Θεοῦ, ὥστε ὁ Σύνδεσμος Βιομηχάνων Βορείου Ἑλλάδος νὰ συνεχίζη εἰς ἔτη πολλὰ καὶ μακρὰ τὴν ἐπισημανθεῖσαν ἐν ἀδραῖς γραμμαῖς ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Μετριότητος προσφορὰν του εἰς τὴν στήριξιν καὶ περαιτέρω ἐξέλιξιν τῆς βιομηχανίας καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Συμπρωτεύουσης, ἡ ὁποία κατέχει ξεχωριστὴν θέσιν εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς Βορείου Ἑλλάδος καὶ ὀλοκλήρου τῆς Πατρίδος, τῆς εὐλογημένης Ἑλλάδος.

Πατρικῶς προτρεπόμεθα ὅπως μὴ δειλιῶντες ἐνώπιον τῶν πολυποικίλων αὐτῶν δυσχερειῶν διαφυλάξητε σταθερῶς καὶ θυσιαστικῶς τὴν ἰσχυρὰν παρακαταθήκην τῶν προηγουμένων γενεῶν, διδόντες προτεραιότητα εἰς τὸ συλλογικὸν καλόν, ἀλλὰ καὶ περιφρουροῦντες ἐκάστην χηρῶν δικαίαν βοήθειαν ἀτομικὴν περίπτωσιν, μοχθοῦντες δι' ἓνα καλλίτερον μέλλον, δι' ἓνα καλλίτερον αὖριον, ὄχι μόνον διὰ τὸν τόπον τοῦτον ἀλλὰ καὶ δι' ἅπαντα τὸν χειμαζόμενον Ἑλληνικὸν Λαόν, τὴν δοκιμαζομένην σκληρῶς κοινωνίαν μας, καί, μὴ παραβλέποντες τὸ καθῆκον σας ὡς χριστιανῶν, νὰ βοηθήτε κατὰ τὸ δυνατόν εἰς τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἀσθενεστέρων μελῶν αὐτῆς.

Εὐρισκόμενοι μεταξὺ ὑμῶν τῶν βιομηχάνων ἐπιθυμοῦμεν νὰ ὑπογραμμίσωμεν καὶ τὰ ἑξῆς:

Πολλοὶ εἶναι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν παροῦσαν δυσχερῆ συγκυρίαν ἐγκαλοῦν τὴν Ἐκκλησίαν, καίτοι αὕτη, διὰ τῶν κατὰ τόπους Ἱερῶν Μητροπόλεων, ὅπως καὶ τῆς φιλοξενούσης ἡμᾶς σήμερον Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, μὲ ἓνα ὑπεράνθρωπον καὶ κοπιώδη καθημερινὸν ἀγῶνα τῶν λειτουργῶν καὶ τῶν στελεχῶν αὐτῆς, συμμετέχει ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν κάλυψιν τῶν στοιχειωδῶν ἀναγκῶν τοῦ λαοῦ καὶ πράττει ὅ,τι δύναται διὰ νὰ ἀνακουφίσῃ αὐτὸν καὶ νὰ τῷ προσφέρῃ τὰ ἀπαραίτητα, ποὺ ἀπήλαυσε κατὰ τὸ ἄμεσον παρελθὸν καὶ δυστυχῶς σήμερον στερεῖται.

Ὅμως, δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν ὑφίσταται κατὰ τὸ πρότυπον τῶν κοσμικῶν καθιδρυμάτων. Δὲν θὰ ἦτο ὀρθὸν

να ταυτίζεται ή να απαιτηται από την Έκκλησίαν μόνον κοινωνική προσφορά. Η Έκκλησία δέν λειτουργεί έστηριγμένη εις κοσμικὰς αρχὰς και εις τὰς βουλὰς τῶν ἀνθρώπων, οὔτε ή κοινωνική δρασις αὐτῆς ἀποτελεῖ αὐτοσκοπόν. Θὰ ήτο πλήρης ή ἀποτυχία της, ἐὰν ἐξέπιπτε μόνον εις ἕνα κοσμικὸν φιλανθρωπικὸν καθίδρυμα, ὅπως δυστυχῶς πολλάκις ἀντιμετωπίζεται ὑπὸ πολλῶν.

Ἐὰν ή Ὁρθόδοξος Έκκλησία ἡμῶν ἀποτύχη νὰ δώση εις τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον, τὸν ἀντιμετωπίζοντα καθημερινῶς διάφορα σοβαρὰ προβλήματα, ήθικὰ, κοινωνικά, οἰκονομικά, πρωτίστως ὁμως πνευματικά, πνευματικὰ στηρίγματα και ἐφόδια, ἐὰν ἀποτύχη νὰ δώση, ἐπαναλαμβάνομεν, μίαν ἐσχατολογικὴν προοπτικὴν, μίαν στροφήν πρὸς τὴν πνευματικὴν πραγματικότητα και πρὸς τὴν αἰωνιότητα, ἐὰν ή Έκκλησία ἀποτύχη νὰ εἰσαγάγη εις τὸν χρόνον τὰ ἔσχατα και νὰ μεταποιήση αὐτὸν εις λειτουργικὸν χρόνον, οἱ πιστοὶ συντόμως θὰ ἀποξενωθοῦν ἀπὸ αὐτὴν μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου, ὅπως συμβαίνει συνήθως μὲ τὰ διάφορα ἀνθρώπινα καθιδρύματα, τὰ ὁποῖα ἀρχίζουν τὴν λειτουργίαν των, ἔχουν μίαν προσφοράν, μίαν κορύφωσιν και ἔπειτα διὰ διαφόρους λόγους ἐξαφανίζονται. Τῆς Έκκλησίας ὁμως τῆς Ὁρθοδόξου «πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύσουσι», κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν ἀλήθειαν.

Σημειωτέον και τοῦτο, ὅτι δέν εἶναι τυχαῖον ὅτι σήμερον εις τὴν χριστιανικὴν Δύσιν, ἀκόμη και εις χώρας εις τὰς ὁποῖας ἐθεμελιώθη ὁ Χριστιανισμός, κατεχούσας καιρίαν θέσιν εις τὴν ἱστορίαν του, πολλοὶ ναοὶ σήμερον πωλοῦνται εις τρίτους και μετατρέπονται εις ξενοδοχεῖα, ἐστιατόρια κτλ. Καὶ τοῦτο, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολήν, ὅπου, ἂν και ὁ λαὸς εἶναι πτωχότερος, ὄχι μόνον δέν παρουσιάζονται τοιαῦτα θλιβερὰ φαινόμενα, ἀλλὰ εἰσέτι οἰκοδομοῦνται νέοι ναοί, και ἀπὸ αὐτὸ ἀκόμη τὸ ὑστέρημα τοῦ λαοῦ μας. Καὶ τοῦτο συνέβη εις τὴν Δύσιν ἀκριβῶς διότι ἐπεκράτησε μία ἐγκόσμιος ἀντίληψις περὶ τῆς Έκκλησίας ὡς ἀπλοῦ καθιδρύματος κοινωνικῆς ὠφελείας, μία ἀνθρωποποίησης και ἐκκοσμίκευσις αὐτῆς, ή ὁποῖα ὠδήγησεν εις τὴν βαθμιαίαν ἀπώλειαν τοῦ μυστηριακοῦ και ἐσχατολογικοῦ της χαρακτήρος, εις τὴν ἀποπνευματικοποίησιν της, μὲ ἀποτέλεσμα, ἐνῶ ή Έκκλησία νὰ πλουτῆ ὑλικῶς νὰ πένεται πνευματικῶς και νὰ ἀδυνατῆ νὰ δώση ἀπάντησιν εις τὰ πανανθρώπινα καιρία πνευματικὰ προβλήματα τῆς ἐποχῆς μας.

Ἐν τούτοις, τὸ γεγονός αὐτὸ δὲν ὀδηγεῖ -δὲν πρέπει νὰ ὀδηγή-
τὸν χριστιανὸν εἰς ἀδιαφορίαν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν συνανθρώπων
του, ἀλλὰ εἰς ἐνεργοποίησιν διὰ τὴν κάλυψιν αὐτῶν κατὰ τὸν
καλλίτερον τρόπον μὲ τὸ νὰ ὠθῶνται οἱ χριστιανοὶ νὰ προΐστανται
καλῶν ἔργων ὅπως ἔπραξε κατὰ τὴν ἑκατονταετῆ πορείαν του καὶ ὁ
Σύνδεσμός σας, ἀκολουθῶν καὶ τηρῶν ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ τὴν
διδασκαλίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἕκαστος θὰ κριθῆ
μὲ βάσιν τὴν φιλανθρωπικὴν του δραστηριότητα. «Ἐπέινασα γάρ,
καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν» (Ματθ. κε' 35).

Αἱ βουλαί σας, ἀδελφοὶ βιομήχανοι πρέπει νὰ ἐστιάζονται
κυρίως εἰς τὴν προσφορὰν πρὸς τὸν πλησίον, πρὸς τὸν
συνάνθρωπον. Ἴδου τὸ ἐνώπιόν σας **στάδιον** ἀθλήσεως κατὰ τὴν
σημερινὴν δυσχερῆ καταναλωτικὴν ἐποχὴν ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν
ἀρχομένην ἀπὸ τῆς σήμερον δευτέραν ἑκατονταετίαν τοῦ Συνδέσμου
σας. Εὐχόμεθα νὰ τὸ ἀξιολογήσητε καὶ νὰ βαδίσητε ἐπ' αὐτῆς τῆς
γνωστῆς παραδόσεώς σας καὶ τότε θὰ εἴσθε **συνεργοὶ Θεοῦ** εἰς τὸ
ἔργον τῆς διακονίας τοῦ συνανθρώπου, καὶ αἱ βουλαί σας θὰ
ταυτισθοῦν, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ ἀνθρωπίνως δυνατοῦ, μὲ τὴν **βουλήν**
τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποῖος πάντα θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν
ἀληθείας ἐλθεῖν.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας ἔχει **ὑπερκόσμιον ταυτότητα** καὶ
ἀποστολήν. Ὁ Σύνδεσμός σας τῶν Βιομηχάνων Βορείου Ἑλλάδος ἔχει
ἐγκόσμιον ταυτότητα καὶ ἀποστολήν. Ἡ ἐγκόσμιος δὲ καὶ ἡ
ὑπερκόσμιος ταυτότης καὶ ἀποστολή συμπληρῶνουν ἀλλήλας εἰς
τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς βουλῆς τοῦ Θεοῦ, ἥτοι τῆς συμβολῆς εἰς τὴν
ἐπίγειον εὐημερίαν τοῦ συνανθρώπου καὶ εἰς τὴν αἰωνίαν σωτηρίαν
αὐτοῦ.

Μὲ τοὺς λόγους καὶ τὰς προτροπὰς ταύτας, εὐχαριστοῦμεν καὶ
πάλιν διὰ τὴν πρόσκλησίν σας, κύριε Πρόεδρε καὶ ἀγαπητοὶ
βιομήχανοι, εὐχόμεθα πατρικῶς πλουσίαν τὴν Χάριν τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπὶ πάντα καὶ ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν μελῶν τοῦ
Συνδέσμου σας, ταῖς πρεσβείαις τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τοῦ Ἁγίου
Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου καὶ τῶν μακαρίων
προκατόχων ἡμῶν ἁγίων Πατριαρχῶν, δεόμενοι νὰ πορεύεσθε
πάντοτε οἱ βιομήχανοι εἰς πάσας τὰς πρωτοβουλίας σας ἔχοντες ὑπ'
ὄψιν τὸν ἄνθρωπον, καὶ μόνον τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἐκλήθητε

καὶ σεῖς, ἀπὸ ἄλλης σκοπιᾶς, παραλλήλου πρὸς τὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, νὰ διακονῆτε.

Ὁ Πατριάρχης σας σᾶς ἐκφράζει τὴν εὐαρέσκειάν Του, σᾶς εὐχαριστεῖ, σᾶς συγχαίρει, σᾶς ἐπαινεῖ καὶ ἐναποθέτει πολλές ἐλπίδας καὶ προσδοκίας εἰς τὸν Σύνδεσμον Βιομηχάνων Βορείου Ἑλλάδος διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν εὐζωΐαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.